

SOCIETAT pàg 3

Del passaport covid a un altre Nadal atípic: el virus s'acarnissa amb la gent gran

MEDALLA D'HONOR pàg 8

Irene Beltran reivindica la igualtat per a les persones amb diversitat funcional

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 15/12/2021 • Núm. 185 • liniaeixample.cat

El futur de la Monumental segueix sent una incògnita

Els veïns reclamen que tingui un ús cultural estable, però el Grup Balañá segueix sense prendre cap decisió pàg 18

Nova icona

El nou estel de la Sagrada Família ja llueix pàg 16

Foto: ACN

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 14

La plaça Tetuan, un punt que genera conflictes entre ciclistes i vianants

A FONTS pàgs 12 i 13

Més enllà de la política local: com es viu lluny del poder?

BÀSQUET pàg 20

Sergi Galceran, gairebé 32 anys al CB Roser

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

homehoming

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

AQUEST ANY

REGALA SANT ANTONI

Trobaràs els millors comerços del barri en aquestes capsas, per a que puguis fer un regal molt especial. Per tu i amb tu.

Capsa Som Barri
30€

Capsa Som Premium
50€

Ho podràs comprar a:
www.comproalbarri.com
trucant a 621 039 379

Punts de venda:

Fotoxavi. Av, Mistral, 8
Europa 3G. Comte Borrell 94 tenda 3

Ajuntament de
Barcelona

Encara més vulnerables

» La pandèmia s'acarnissa amb la gent gran: del passaport covid a viure un altre Nadal atípic
 » El certificat "ha complicat molt la vida" de la població de més de 65 anys diu Amics de la Gent Gran

Albert Alexandre
BARCELONA

L'edatisme, és a dir, la discriminació cap a la gent gran pel simple fet de tenir una edat avançada, és segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS) la tercera raó de discriminació al món, per darrere del masclisme i del racisme.

En els darrers anys, aquesta forma de menyspreu cap a una part de la nostra societat s'ha fet encara més evident. En més d'una ocasió, la pandèmia ha posat sobre la taula el grau de discriminació que experimenten els homes i les dones d'edat avançada. A la situació que van viure les residències cal afegir-hi la soledat que va produir el confinament en les persones grans. A més, en les últimes setmanes, l'obligatorietat del passaport covid per accedir a alguns establiments afecta doblement aquest nínxol de població.

Tal com explica David Ruiz, coordinador dels Serveis interns d'Amics de la Gent Gran, el certificat "ha complicat molt la vida" de la població que té més de 65 anys. "Hi ha moltes persones vacunades que no estan donades d'alta a La Meva Salut, altres que no tenen un telèfon mòbil apte per descarregar-se el certificat i també n'hi ha que no saben com descarregar-lo", afegeix Ruiz.

Davant d'aquesta situació, la manera més senzilla d'aconseguir el document implica o bé demanar que algú proper faci el tràmit o bé anar al Centre d'Atenció Primària (CAP), però aquesta última solució té inconvenients. "Moltes persones grans tenen por de sortir de casa, sobretot pel que veuen a la

La gent gran acaba patint diferents discriminacions a causa del pes que té la tecnologia en qüestions com el passaport covid. Foto: ACN/Blanca Blay

televisió, i envien un familiar a recollir el passaport", diu Ruiz.

Flors Terna, de l'Associació per la defensa de la gent gran (ADEGG), també considera que la manera en què s'ha habilitat el certificat de vacunació deixa desprotegit el col·lectiu. "No paro de rebre trucades de socis i sòcies que em pregunten com descarregar-se el document", es lamenta. Per a ella, aquesta situació només és un dels molts exemples de com el món modern està deixant de banda la gent gran. "Ens trobem amb persones que tenen problemes per saber com funciona un grup de WhatsApp o amb dificultats per poder gestionar els seus comptes bancaris, perquè cada cop hi ha menys atenció presencial", diu la integrant de l'ADEGG. Des de l'associació fan tallers sobre tecnologia per a gent gran, però es

queixen de la manca de recursos per poder-ne fer més quan veuen que es tracta d'una necessitat de primer ordre.

Tanmateix, semblaria que totes les persones grans es troben en aquesta situació. En contra del lloc comú del pensament edatista, que considera que les persones d'edat avançada no entenen res, segons Ruiz hi ha persones grans que han sabut adaptar-se als canvis i descarregar-se sense dificultats el certificat. Això fa que la perspectiva paternalista cap a aquest col·lectiu tampoc sigui la via per solucionar el problema, ja que, segons expliquen des d'Amics de la Gent Gran, "negar les capacitats d'aprenentatge de la gent gran també és edatisme".

SEGON NADAL AMB COVID

"L'any passat, amb les restriccions per la pandèmia, les per-

sones grans van estar molt soles durant les festes", diu Ruiz. Per aquest motiu, moltes d'elles enguany no volen tornar a passar per la mateixa situació.

És en aquesta línia que s'emmarca la iniciativa de la Diputació de Barcelona i la Creu Roja #GransLovers. Es tracta d'una campanya amb la qual es vol sensibilitzar sobre "la solitud no volguda entre la gent gran, agreujada per l'actual situació de la covid". Alhora, centenars de voluntaris fan acompanyament de persones grans perquè no se sentin sense ningú en aquestes dates assenyalades.

No és l'única iniciativa per combatre la solitud. ADEGG va un pas més enllà. L'organització fa tallers perquè les persones grans aprenguin a estar soles. "Té molt èxit... Intentem que aprenguin a afrontar els

reptes que la vida implica en aquestes edats: viudetat, la distància amb els fills, deixar de treballar...", explica Terna per afegir que la soledat és una qüestió que "sobretot afecta les dones". Potser semblen coses fàcils d'afrontar per a qui no les viu, però segons afirmen des d'Amics de la Gent Gran, "treure importància a la tristesa de la gent gran és edatisme".

Tot i la bona voluntat d'aquestes iniciatives, no hi ha un sistema d'atenció per a la gent gran prou robust per atendre una població que cada cop és més envellida. Així ho considera l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB), que assenyalava que "la irrupció de la pandèmia de la covid ha fet encara més visibles les febleses de l'actual sistema de cures per a la gent gran".

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Un Nadal sense Turbo-Man

per Víctor Porres

Foto: CC Sant Boi

Jo soc un fervent defensor del comerç de proximitat. De fet, ara actuo per convicció, però durant molts anys ho vaig ser per nassos perquè, en un poble petit com el meu, el concepte de proximitat ve de sèrie. I, en el meu cas, encara més, ja que vaig néixer literalment a dalt d'una botiga, la drogueria que tenia el meu avi ubicada als baixos de casa.

Molts dels meus records de la infància tenen a veure amb moments viscuts en aquella botiga que apel·len als 5 sentits: l'olor de Varon Dandy que veníem a granel amb un mediador que en lloc de centilitres mesurava en unces, el soroll de la campaneta que sonava quan s'obria la porta, el gust del pa amb vi i sucre que em preparava mon iaio per berenar, la textura de vellut del paper estampat de les parets i els colors dels pots de pintura amb noms suggeridors com "Rojo rubí", "Verde pradera", "Gris perla" o "Amarillo oro".

Quan vaig venir a viure a Barcelona vaig començar a freqüentar els supermercats i alguns centres comercials, però seguia fidel a la botiga de barri, sobretot als anomenats *colmados* –els que més m'intrigaven eren els que es presentaven com a "ultramarins", perquè m'evocaven a trepidants històries d'aventures en llocs exòtics per aconseguir una llauna de pebrots–, però també comprava a les sabateries, papereries, llibreries, estancs, botigues de discos i *boutiques* de moda. Era jove i em permetia ser promiscu sense cap remordiment, combinant el pragmatisme dels súpers amb el tracte personalitzat dels petits comerços, però tot a un radi màxim de tres carrers o dues parades de metro.

Ara que soc més gran i tinc la meua pròpia família i el meu propi cotxe, de tant en tant amplio fronteres i m'atreveixo a sortir de la ciutat per anar a comprar en grans superfícies comercials. Quan ho faig, tot i que no visc en una casa amb jardí ni en una caravana, tinc la sensació d'estar dins d'una pel·lícula de Hollywood. Malgrat que no hi vaig a jugar a les bitlles ni em prenc un batut amb nom d'estrella de cinema, l'experiència és igualment apassionant i, sobretot, còmoda. Caminant pots anar d'un hipermercat a una hamburgueseria, d'un espai de jocs infantils a un gran comerç de bricolatge o d'una cadena de moda a una petita botiga de videojocs de segona mà, a més de posar gasolina, veure una pel·lícula al cinema o portar roba a la tintoreria.

I això és el que vaig fer l'altre dia. Com si fos un dels personatges de *Weeds*, *Modern Family* o *Desperate Housewives*, em vaig adreçar al polígon Les Salines de Sant Boi per comprar, amb tot el glamur que requeria l'ocasió, un pot de pintura *y lo que surja*. Hi havia molt poques places lliures a l'aparcament i tothom sortia amb els carros carregats fins a dalt. Per evitar malentesos entre els clients, tot estava decorat de Nadal, i jo, amb un pot d'"Azul danubio" a les mans al final d'una cua immensa de compradors compulsius, no entenia res fins que vaig ser conscient que era el *Black Friday*, és a dir, el divendres més llarg de l'any.

Va ser llavors quan vaig tenir una premonició, una mena de *flashforward* en la qual jo interpretava el personatge d'Arnold Schwarzenegger a la pel·lícula *Jingle All the Way* buscant desesperadament un Turbo-Man

el dia abans de Nadal i la figura d'acció estava esgotada a totes les botigues de joguines, centres comercials i, fins i tot, als comerços *online*. Només en quedava un exemplar a l'eBay, pel qual demanaven més diners que els que té l'emèrit a Suïssa. I jo suava, m'estirava els cabells i plorava fins que em convertia en Rambo i cridava: "No em sento les cames!".

Tota la culpa la tenen les notícies aterridores que apunten un Nadal en el qual les compres s'estan desapareixent per sobre de l'era prepanidèmia, justament en un moment en què diuen que estem patint problemes de subministrament derivats de l'escassetat de matèries primeres, manca de xips i semiconductors, i també dificultats en el transport i la logística.

Potser tot plegat és una *fake news* provocada per incentivar la compra anticipada de torrons, aspiradores sense cable i videoconsoles d'última generació, de la mateixa manera que els *conspiranoics* asseguren que hi va haver una campanya orquestrada entre les empreses de vigilància i els mitjans de comunicació per obligar a instal·lar alarmes a mansalva davant la presumpta allau d'habitacles ocupats.

Lo saben todo de ti, deia el títol d'un espectacle del mentalista Anthony Blake. Doncs si és així, ja no caldria fer l'esforç d'escollir les compres i regals de Nadal. Que els algorismes ens diguin el que ens agrada a nosaltres i als nostres familiars i amics, i que facin ja directament l'encàrrec, a veure si així hi arribem a temps i, de pas, encertem per fi el regal de la tieta, que, quan obre el paquet, sempre fa cara d'"està bé, però...".

Les millors perles

Una escola no deixarà que els alumnes piquin el Tió per fer-lo cagar. I no és perquè s'hagin portat malament, sinó que consideren que donar cops de pal a un tronc és un acte violent. Sort que la canalla és més intel·ligent que tot això.

Una dona va relliscar i va caure l'any 2017 al pàrquing del Mercadona de Vidreres, a la Selva. Ara, l'Audiència de Girona ha condemnat el supermercat a indemnitzar-la amb 46.000 euros. No us venen ganes de caure?

Desenes de persones s'han manifestat per demanar la dimissió de l'alcalde de Granada, Francisco Cuenca, per un motiu de pes: el consideren "satànic". Ho tenen clar perquè ha penjat uns llums de Nadal que recorden una creu invertida.

Es parla poc de la bellesa natural dels camells, però a l'Àrab Saudita és un tema amb el qual no es poden fer bromes... ni trapes. Per això han desqualificat d'un concurs 43 camells que duïen bòtox i altres retocs estètics.

Sagrada Família

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta

Dept. Comercial: Lola Gutiérrez

Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaarxa.cat

amic

FGC

Consorci del Departament de la Presidència

Difusió controlada

A la ciutat de Nadal les
millors botigues són
les més properes.

#CiutatdeNadal
barcelona.cat/nadal

Ajuntament de
Barcelona

Els semàfors

Irene Beltran

La veïna Irene Beltran va ser reconeguda fa pocs dies amb la Medalla d'Honor de Barcelona per la seva tasca des de la Vocalia de Persones amb Diversitat Funcional de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample.

pàgina 8

Ajuntament

Tot i les ampliacions de la xarxa del carril bici fetes en els darrers anys, les bicicletes que circulen pel passeig de Sant Joan han de creuar la plaça Tetuan per seguir el seu trajecte. Això converteix l'espai en un punt de conflicte entre ciclistes i vianants.

pàgina 14

Sergi Galceran

Galceran fa gairebé 32 anys que és jugador del CB Roser. Actualment, és el capità de l'equip sènior B, on gràcies a la seva llarga experiència ajuda els jugadors més joves. Veí del barri del Fort Pienc, és tot un exemple d'esportista amateur.

pàgina 20

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 La dificultat d'aparcar a la càrrega i descàrrega genera conflictes
- 2 Quatre morts, dos d'ells nens petits, en un incendi a la plaça Tetuan
- 3 S'aprova el projecte per renovar l'illa d'equipaments de la Sagrada Família
- 4 El Dia de les persones amb discapacitat, des de Calàbria 66
- 5 Més retard per a un futur CAP Fort Pienc que podria ser petit

La clau

El problema de l'ocupació il·legal

per Manuel Reyes

Foto: Jordi Pujolar / ACN

Cada cop són més les persones que tenen por de sortir de casa seva, ja que desconfien que quan hi tornin hi hagi alguna persona a dins sense el seu permís. I és que dues de cada quatre ocupacions que es fan il·legalment a Espanya es produeixen a Catalunya. De fet, la majoria d'aquestes es duen a terme a Barcelona i a la seva àrea metropolitana.

Ada Colau, que va arribar a l'alcaldia de Barcelona encapçalant moviments que suposadament reclamaven habitatges dignes, poc o res ha fet per solucionar-ho en aquests més de sis anys que porta com a alcaldessa. Algú coneix promocions d'habitatges municipals que siguin fruit de la seva gestió? Ha donat solucions a les reivindicacions socials que ella plantejava quan estava fora del consistori? La veritat és que tot el contrari.

Barcelona i els voltants s'han transformat en territori ocupa *friendly*. La gent amb pocs recursos i les famílies vulnerables ara tenen pitjors condicions que abans. Les màfies s'aprofiten de la desgràcia de molts per fer negoci, i els ajuntaments no fan habitatge públic ni posen les condicions per promoure la iniciativa privada. Resultat: paràlisi total.

Mentrestant, la gent que té un pis pateix per evitar que l'ocupin. Saben que, si això passa, els ajuntaments es posaran del costat dels que trenquen la porta i no pas dels propietaris, els quals hauran d'anar al jutjat i cobrir-se de paciència du-

rant mesos o fins i tot anys per recuperar la seva propietat.

Per això, davant el problema de l'ocupació fa falta un govern que tingui les coses clares i que posi les solucions damunt la taula. Des del Partit Popular afrontem la qüestió des d'un doble vessant. Per un costat, solucions per a les famílies que tinguin ingressos reduïts, promovent habitatge tant públic com privat i augmentant-ne l'oferta. D'altra banda, tolerància zero amb les màfies i els que ocupen il·legalment i conflictiva un habitatge, per tal que els propietaris puguin recuperar casa seva en menys de 12 hores. Ja n'hi ha prou!

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CasBenaiges

#NarcotràficABarcelona

#LaCovidDisparada

@arnau_blanch: El coordinador del futbol base del Barça va deixar el club fa uns dies per "motius personals". Ara, 60 testimonis denuncien abusos i vexacions sexuals.

@miqueljarque: Cop contra la droga a Barcelona [...] La Guàrdia Civil hi ha detingut un dels narcotraficants més buscats d'Europa.

@ToniTrilla: Delta ens ocupa. Òmicron ens preocupa. Delta: la dura realitat, contagis a l'alça i més pressió sobre el sistema sanitari. Òmicron: atents a noves dades i estudis.

Donem vida als residus

Reciclant residus creem una nova vida útil pels productes i completem el cicle.

Tria bé, reciclem millor

El Mercat del Ninot i el parc de Joan Miró acolliran el taller infantil de danses catalanes i els jocs lúdics i esportius per a famílies i infants, respectivament. Les activitats es posaran en marxa a partir del pròxim 18 de desembre.

Irene Beltran: Medalla d'Honor per defensar la igualtat

PREMIS ▶ L'Ajuntament va entregar el passat 30 de novembre 25 Medalles d'Honor de Barcelona a entitats i persones que defensen la cultura, el comerç de proximitat i els drets de les persones, entre altres. Aquesta darrera lluita és la que va acabar premiant la veïna del barri Irene Beltran.

Durant més de 20 anys, Beltran ha lluitat per la igualtat des de la Vocalia de Persones amb Diversitat Funcional de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, que ajuda a visibilitzar la realitat d'aquest grup de la població. "No havia pensat mai que viuria aquesta experiència a la meua ciutat. Fins ahir estava en un núvol, ara començo a reaccionar", assenyalava fa uns dies Beltran a *Línia Eixample* visiblement emocionada.

Per a Beltran, mirar al passat vol dir recordar iniciatives que han millorat el dia a dia de les persones amb diversitat funcio-

Moment de la recollida de la Medalla d'Honor. Foto: Ajuntament

nar. Algunes d'elles, indica, són la reforma de l'avinguda Roma, on abans hi havia "molts esglaons", o la instal·lació de rampes als autobusos. "Avui es veuen les rampes amb molta normalitat, però abans no existien", diu.

Ha plogut molt des que Beltran es va llençar a reivindicar un barri més amable per a ella i les persones amb diversitat funcional. I ara que amb la pandèmia

l'activitat de l'entitat veïnal és molt menor, troba a faltar trobades que unien i enfortien totes aquestes persones. Recorda que una d'aquestes era el dinar de germanor, que feien després de Nadal. Unes altres, afegeix, eren les partides de boccia –petanca amb cadira de rodes–. "És un joc que el podíem fer adults, nens i agent gran, i tots amb igualtat de condicions", conclou.

Imatge d'arxiu d'una escola de Barcelona. Foto: Oriol Bosch/ACN

La comunitat educativa diu no a la sentència contra el català

LLENGUA ▶ Fa unes setmanes es va fer ferma la sentència del Tribunal Suprem que obliga a impartir el 25% de les classes en castellà. Un fet que no va tardar a aixecar polèmica i sobre el qual la comunitat educativa també s'ha volgut pronunciar.

"Els resultats de les proves externes que passem mostren que els alumnes són competents en ambdues llengües i això demostra que la polèmica és, doncs, po-

lítica", diu Oriol Blancher, director de l'Escola IPSI. I és que, segons pensa, és poc encertat treure força a una llengua en perill, mentre es potencia la que té totes les garanties de presència cultural i social. "A més, l'escola és l'únic espai on podem garantir l'aprenentatge del català", afegeix.

Un sense sentit que, per a Blancher, "és resultat d'estratègies partidistes i no el reflex d'allò que realment passa a les escoles".

Comerç | Capses regal de Som Sant Antoni

L'eix comercial ha impulsat la iniciativa 'Regala Sant Antoni', que consisteix a oferir capses regal amb productes locals i sostenibles. Tot el qui vulgui podrà aconseguir la seva capsa fins al pròxim 18 de desembre.

Sant Antoni

Una frontera visible entre dos mons

» Només la ronda de Sant Pau separa Sant Antoni i el Raval, dos barris molt diferents que es toquen
 » Les dades mostren una diferència de renda de quasi 10.000 euros anuals per llar entre els dos llocs

Alba Losada
SANT ANTONI

No cal anar molt lluny per trobar fronteres que separen dos mons, amb diferents preocupacions i idees disperses del que vol dir benestar. La ronda Sant Pau és un exemple. Delimita dos barris que, tot i estar de costat, reflecteixen les desigualtats que hi ha a la ciutat: Sant Antoni i el Raval. Per veure-ho, només s'ha de caminar pel carrer Parlament, on hi ha una agradable superilla i diverses terrasses que han guanyat terreny als cotxes, creuar la ronda de Sant Pau i, tot seguit, continuar per l'estret carrer de la Cera, on les finques són molt més petites i on el seu mal estat es fa evident. Un recorregut de mig minut que permet veure dos mons diferents.

A banda de la fesomia de cada barri, també hi ha xifres que

mostren aquestes desigualtats. Segons les darreres dades publicades per l'Ajuntament, que són del 2018, la renda anual per llar del Raval era de 12.351 euros mentre que a Sant Antoni era de 21.916 euros. O, cosa que és el mateix, en una casa poden entrar gairebé 10.000 euros menys d'ingressos anualment.

Conversar amb veïns d'aquests dos barris també confirma l'abisme que separa l'un i l'altre. En José Juan Aguilar, de Sant Antoni, explica que viu amb la seva parella en un pis heretat dels pares d'ella i defineix el barri, des de la botiga on treballa, com "un 'poble' de l'Eixample". Un 'poble' que també té inconvenients, com els preus alts dels lloguers o, el que més li preocupa "la inseguretat de la ronda Sant Antoni".

D'altra banda, en Carlos Gauthier, que viu en un pis de protecció oficial del carrer Vistalegre del Raval, reconeix que a vegades

Les diferències socials i econòmiques entre Sant Antoni i el Raval es fan evidents. Fotos: Línia Eixample

al barri "hi ha follón" quan es produeix "algun furt". Gauthier, en canvi, expressa una opinió del Raval que reviu el seu esperit singular. "Un barri autèntic", sentència amb fermesa.

UN VIATGE AL PASSAT

Part dels orígens d'aquestes diferències estan escrites a les pà-

gines de la història de la ciutat. Al segle XIX, quan van caure les muralles a Sant Antoni hi van anar a viure persones d'altres barris per obrir comerços. Aproximadament a la mateixa època, la gent amb diners va marxar del Raval perquè era de les zones més pobres i deixades de l'interior de les muralles. Tal com sub-

ratlla l'antropòleg José Mansilla, durant el segle XX es va intentar transformar el Raval obrint grans avingudes que mai es van fer o, a finals del XX i principis del XXI, construint facultats i els museus MACBA i CCCB. No va servir gaire. "És un barri que ha resistit als intents de canviar-lo. És ingovernable", assenyalava.

PSC

“Aquests dies, més que mai, gaudim-los als barris. Bones festes”

Jaume Collboni

Primer Tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona

Captura aquest codi i **explica'm les teves idees i propostes** per millorar la vida al teu barri.

 Escriu-me

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:

www.ficcions.cat

Participa i guanya!

 PlayStation
 Phones Smartphones
 Pads
 Auriculars sense fils

Autònom de Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

CONSELLERIA DE CULTURA
DEPARTAMENT DE CULTURA
DIRECCIÓ GENERAL DE CULTURA

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE CULTURA

QUAN TORNES

La vida a les ciutats

La connexió

AL TRANSPORT PÚBLIC METROPOLITÀ

La tranquil·litat

La sostenibilitat

TOT TORNA

Busca el teu trajecte a mobilitat.amb.cat/millor-ruta

 AMB : Metròpolis de Barcelona

Hotels que són autèntiques joies

» El Gremi d'Hotels de Barcelona impulsa l'Especialització Monument, una distinció única
 » Es reconeix així els hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic barceloní

► Barcelona és màgica. És única. La història de la ciutat és llarga i plena de detalls deliciosos que han deixat autèntiques joies, sobretot arquitectòniques.

El cor de Barcelona guarda gran part d'aquestes joies. Passejar pels seus carrers transporta els barcelonins i els visitants fins a temps remots. El repicar de l'empedrat, la textura i les cicatrius dels murs, el soroll sord i la majestuositat de les perles arquitectòniques... Barcelona ha mimat i protegit el seu secret més preuat: l'essència del passat més viu.

Cuidar espais tan antics no és senzill, però la ciutat té petits diamants que s'han sabut mantenir vius al llarg del temps. Entre ells, els hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial.

AUTÈNTICS MONUMENTS

Des del Gremi d'Hotels de Barcelona es vol reconèixer aquests hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic de la ciutat dotant-los d'una distinció única: l'Especialització Monument.

Aquesta especialització vol aportar un valor afegit als establiments hotelers i, en conseqüència, a la destinació de Barcelona, permetent alhora la diversificació de la planta hotelera.

Però quins hotels poden optar a aquesta especialització? Concretament, els que estan llistats a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona o a l'inventari de Béns culturals d'interès local o nacional (categoria de nivell de protecció A i B) i que compleixen uns criteris de qualitat determinats pel Comitè Executiu del Gremi d'Hotels de Barcelona.

DIVUIT TRESORS

De moment ja són divuit els hotels que compten amb l'Especialització Monument. Divuit tresors impossibles de resumir en poques línies, però que val la pena destacar.

Podem començar pel 1898 (La Rambla, 109), un edifici històric batejat amb la data de finalització del domini colonial espanyol de Filipines, l'any 1898. També hi trobem l'*Arai 4*S Monument* (Avinyó, 30), l'edifici del qual és tota una obra d'art; el *Bagués*

Foto: Monument Hotel

(La Rambla, 105), situat a l'històric Palau del Regulador; *Casa Fuster* (Passeig de Gràcia, 132), que culmina l'obra de Domènech i Montaner; el *Catalonia Eixample 1864* (Roger de Llúria, 60), l'única construcció de l'Eixample que conserva una façana decorada amb la tècnica del fresc de grans dimensions; o el *Claris Hotel & Spa GL* (Pau Claris, 150), emplaçat a l'antic Palau Vedruna.

Podem seguir amb el *Continental Palacete* (Rambla de Catalunya, 30), una antiga mansió; el *Duquesa Suites*

(Plaça Antonio López, 5), situat en un edifici senyorial; *El Avenida Palace* (Gran Via de les Corts Catalanes, 605-607), on es van allotjar els Beatles l'any 1965; el *Granados 83* (Enric Granados, 83), amb una estructura de ferro oxidat; el *Gran Hotel La Florida* (Carretera de Vallvidrera al Tibidabo, 83-93), que manté la seva mirada llegendària sobre Barcelona; o l'*Hotel Espanya Ramblas* (Sant Pau, 9-11), una petita joia del Modernisme català.

I podem acabar amb l'*Hotel Miramar Barcelona* (Plaça Carlos Ibáñez,

3), d'estil noucentista; l'*Hotel Neri Relais & Châteaux* (Sant Sever, 5), a la preciosa plaça Sant Felip Neri; *Le Méridien Barcelona* (La Rambla, 111), amb una història lligada als magatzems "El Siglo"; el *Medinaceli* (Plaça Duc de Medinaceli, 8), antiga Casa Villoch; el *Mercer Hotel Barcelona* (Carrer dels Lledó, 7), situat entre muralles romanes i arcs medievals; i el *Monument Hotel* (Passeig de Gràcia, 75), emplaçat en un edifici que és obra del mateix arquitecte que va dissenyar l'Arc de Triomf.

El millor Nadal es viu als hotels

Si voleu viure un Nadal diferent i deixar-vos sorprendre per noves experiències, no hi ha res millor que apostar per les propostes que tenen preparades per a tots els públics els hotels de Barcelona. Des de gastronomia fins a cinema, passant per tallers, mercats i música en directe o DJ. El millor Nadal i totes les propostes les trobareu a mesqhotels.cat.

1 GASTRONOMIA

► Segur que més d'un cop heu pensat a descobrir nous llocs men-

tre gaudiu d'una autèntica experiència gastronòmica.

Ara que s'apropen les festes de Nadal és un bon moment per començar a buscar llocs on fer realitat els somnis de qualsevol paladar. Els hotels de Barcelona, a través dels seus emblemàtics espais de restauració, són llocs ideals per gaudir d'un bon àpat. Al matí, al migdia o a la nit, de manera informal o formal... Hi ha opcions per a tothom.

Els hotels obren les portes de la seva cuina perquè pugueu gaudir d'una oferta àmplia i de qualitat, en la qual destaquen els productes de temporada i de km 0, a més d'innovadores creacions culinàries. Menús de migdia, de Nadal, esmorzars, brunchs, sopars...

Amb la parella, amb els amics o amb la família, podeu gaudir de la millor gastronomia als hotels de Barcelona. Esteu a punt per tastar les estrelles?

2 TALLERS I MERCATS

► Els hotels són molt més que un lloc on allotjar-se o fer-hi un àpat. Molts d'ells organitzen o acullen tallers i mercats, propostes que s'intensifiquen ara que s'apropen les festes de Nadal.

Podem començar per descobrir el Despatx del Pare Noel al *Mandarin Oriental, Barcelona*, un espai màgic mai vist abans on es prepara detalladament la nit més emocionant de l'any. O, sense moure-us del mateix hotel, podeu gaudir del seu Mercat de Nadal, un espai envoltat d'esperit nadalenc. Les dues propostes són d'entrada gratuïta i es poden visitar fins al 23 de desembre.

A l'*Hotel El Palace Barcelona* també podeu gaudir del seu especial Christmas Market, de manera gratuïta, els dissabtes i diumenges fins al 19 de desembre. I el cap de setmana del 18 i 19 de desembre arriba l'Algodonera Market Lab a l'*Hotel Cotton House*, una cita nadalenca imprescindible i també d'entrada lliure.

En la mateixa línia, al *Gallery Hotel* també podeu gaudir del Christmas Gallery Market, on podreu trobar els millors tresors per regalar aquest Nadal, del 20 al 23 de desembre.

► Si sou amants de la música, deixeu-vos portar pel ritme que trobareu als hotels de Barcelona. Swing, jazz, pop, techno... Sigui l'estil que sigui, segur que entre l'àmplia oferta que hi ha trobareu el vostre.

Els dijous, divendres i dissabtes al vespre no us podeu perdre el Música al Hall de l'*Hotel El Palace Barcelona*. Els diumenges podeu gaudir d'un fantàstic brunch amb música des de la Terraza de Vivi del *Kimpton Vividora Hotel*. I parlant de terrasses, la 83.3 Terrace Bar del *Royal Passeig de Gràcia* us porta, de dijous a diumenge, les millors tardes acompanyades amb música en directe.

Tampoc us podeu perdre les propostes musicals de *The Barcelona Edition*, també de dijous a diumenge, ni els sopars gastromusicals del *Duquesa de Cardona*, sempre en cap de setmana. Com tampoc podeu deixar passar els vermuts amb DJ del *Pulitzer Barcelona*. La seva terrassa acull aperitius els migdies del cap de setmana.

3 MÚSICA EN DIRECTE

4 CINEMA

► I per últim, un hotel també pot ser una magnífica sala de cinema. Aquest és el cas del *Palace*. Les pel·lícules nadalenques més famoses tornen a la seva terrassa.

Quatre acollidores cabanyes dobles equipades amb mantes, coixins i bosses d'aigua calenta es converteixen en el refugi perfecte des del qual gaudir de títols com *Love Actually* (dijous), *Solo en casa* (divendres), *Elf* (dissabtes) i *Miracle on 34th Street* (diumenges).

Es projecten dues sessions per dia, a les 18h i a les 21h, totes dues en versió original, de dijous a diumenge. El preu de l'entrada inclou crispets, una tassa de xocolata o vi calent amb toc Ramat Goose i un snack nadalenc per persona. A més, aquells que vulguin menjar alguna cosa mentre es projecta la pel·lícula tenen a la seva disposició delicioses elaboracions pensades per menjar còmodament amb les mans. Cal reserva prèvia, això sí.

El 29 d'octubre de 1993 a les 17:20 h es va trobar el cadàver de Nick Wasicsko al cementiri d'Oakland de la ciutat de Yonkers, a Nova York. El seu cos estava ajagut a terra, amb l'esquena recolzada en un arbre, davant de la làpida del seu pare difunt. Tenia un forat de bala al cap. Sis anys abans, Wasicsko havia estat nomenat alcalde de la ciutat quan només tenia 28 anys. La seva precocitat el va convertir en el polític més jove dels Estats Units a ocupar el primer càrrec d'un gran ajuntament del país, però el seu mandat va durar poc, perquè es va enfrontar amb els tribunals i amb part de la ciutadania. Tot i que no hi estava del tot en desacord, es negava a construir habitatges socials en un barri de classe mitjana blanca. Per això, els tribunals van amenaçar de portar a la bancarrota el consistori de Yonkers i, finalment, Wasicsko va acabar claudicant, en contra del barri de blancs. Des d'aleshores, la seva carrera política ja mai més va remuntar. Tot i que va intentar ocupar diversos càrrecs de responsabilitat, el Partit Demòcrata mai ho va permetre.

Sis anys després de convertir-se en alcalde es va suïcidar. La història l'ha recordat per ser el polític que va acabar amb la segregació racial a la ciutat de Yonkers. Algunes veus diuen que, abans de la seva mort, estava a punt de sortir un cas de corrupció que enfonsaria tota la seva reputació. De totes maneres, aquesta hipòtesi va quedar desmentida perquè mai hi va haver una investigació que l'incriminés. Existeixen altres conjectures: Wasicsko va suïcidar-se en saber-se irrellevant. Es va treure la vida en sentir que mai tornaria a dedicar-se a la política.

La història, que queda reflectida a la minisèrie *Show me a hero* (HBO, 2015), fa bona la frase d'un altre polític, en aquest cas de dretes i famós per sobreviure més de mig segle a la cúspide del poder italià. Des de l'any 1954 fins al 2013, Giulio Andreotti va ser, entre altres càrrecs, diputat, ministre de cinc carteres i senador. A aquest supervivent, al qual es va arribar a relacionar amb la màfia, s'atribueix la cèlebre frase que resa: "El poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". És fàcil d'imaginar la validesa de la sentència en la política d'Estat, però si centrem l'objectiu al món local, podem dir el mateix? Què passa quan s'acaba una carrera política municipal? Què succeeix quan els focus mediàtics s'apaguen?

DESPRÉS DE GOVERNAR

Escena 1: un mes abans, el telèfon no parava de sonar. Trucaven periodistes, veïns, empresaris... La safata d'entrada del correu electrònic estava plena de gom a gom. Era una vida intensa.

"Passes de rebre 70 trucades al dia i 150 correus a no rebre res", explica l'exregidor de l'Ajuntament de Barcelona per CiU Raimond Blasi. En el seu cas, va dei-

xar el càrrec el 2015, després de dedicar-s'hi des del 2007. "A fora de la política fa molt fred, perquè quan ets a dins sents molta estima, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves", diu. Actualment, Blasi combina la seva feina a l'empresa familiar d'aparells d'il·luminació amb la tasca de consultor.

Xavier Godàs, alcalde de Vilassar de Dalt entre els anys 2011 i 2019 fruit d'una coalició d'es-

querres, també va viure aquesta desacceleració que suposa deixar la política. "Vaig passar d'una dinàmica on em relacionava amb moltes persones i tenia moltes interaccions a una altra de ben diferent... En certa manera hi ha enyorança, perquè tant la lluita als moviments socials com a les institucions té una cosa afrodisíaca", explica. Avui, Godàs treballa en una consultoria d'estudis sociològics.

Tanmateix, no tothom ho viu així. Per a altres polítics, com el que

va ser alcalde de Badalona i després va treballar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jordi Serra (PSC), no hi ha motius per a la nostàlgia. "Cal acceptar que les coses tenen un principi i un final... Potser hi ha gent que ho enyora, però jo no. Has de saber buscar altres interessos", diu ara que ja està jubilat.

Però quan deixes el càrrec no només hi ha un buit emocional. "En política et guanyes bé la vida. Qui digui el contrari menteix. Aconseguir un sou similar a l'em-

presa privada és difícil", afirma Blasi. És per això que, de vegades, deixar la política es fa difícil, i moltes persones que no tenen una carrera professional fan mans i mànigues per seguir asseguts a la cadira. "Si la teva subsistència depèn del càrrec, faràs el que sigui per mantenir-lo", resumeix Godàs.

BUSCAR FEINA

Escena 2: veus com els teus dies a l'Ajuntament s'acaben. Ja tens una edat i et preguntes si serà

Amb el temps, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia. Foto: Ajuntament de Barcelona

I després de la política local... què?

Deia el polític italià Giulio Andreotti que "el poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". Parlem amb set expolítics locals de l'àrea metropolitana per saber què va significar per a ells deixar la política i per descobrir com és la vida lluny del poder municipal.

Portes de 360 graus

● **“Tots els polítics són iguals”.** “Tots es recol·loquen a feines molt ben pagades en empreses privades o a l’administració”. “Tots s’agafen amb força a la cadira”. Hi ha molts mites sobre la classe política, i encara que de vegades són certs, al món local no sempre es compleixen. De fet, les anomenades portes giratòries que tant ressonen a la política catalana o estatal són menys freqüents als municipis.

El cas de Gala Pin n’és un exemple. La regidora de l’Ajuntament de Barcelona va estar entre els anys 2015 i 2019 al consistori, i encara que li van

has estat governant no pots treballar amb empreses subvencionades durant el teu mandat”, assevera. “Recordo que una fundació que havia rebut 6.000 euros quan jo era regidora em va oferir una feina de 400 euros mensuals per a sis mesos, però no vaig poder acceptar-la perquè els serveis jurídics m’ho van desaconsellar”, afegeix. Finalment, la seva recerca de feina va acabar als mitjans de comunicació quan JxCat va qüestionar-la per haver estat contractada per Goteo, una fundació que havia rebut diners públics quan era regidora. No era il·legal,

Gala Pin relata que quan va deixar de ser regidora a l’Ajuntament de Barcelona va rebutjar 12 ofertes de feina per incompatibilitats com a excàrrec electe

oferir anar a les llistes del Parlament o a l’AMB quan va plegar, diu que va preferir reincorporar-se a la vida professional. Altres polítics com l’exalcalde de Badalona, Jordi Serra, o l’exalcalde de Sant Adrià, Joan Callau, ambdós del PSC, sí que van aprofitar el seu bagatge per tenir una cadira a l’AMB.

Segons relata Pin, el juliol del 2019 va anar a l’atur amb “3.000 euros més” que quan va entrar a l’Ajuntament, i després va passar dos mesos descansant. Va ser aleshores quan va començar a buscar feina. Qualsevol diria que, amb els seus coneixements, devia ser una tasca fàcil, però va ser tot el contrari. “Em van arribar a oferir una dotzena de feines, però si

però Pin va ser reprovada pel Comitè d’Ètica del consistori.

Ara treballa en una fundació i en una ONG, de les quals prefereix no donar els noms, i explica que la va “cabrejar molt aquella acusació de portes giratòries venint dels hereus d’un partit amb la seu embargada”. A més, Pin es queixa perquè la feina a Goteo era molt similar a la que estava fent abans d’arribar a l’Ajuntament.

Tant ella com altres polítics responen a la descripció que fa l’exregidor de Barcelona per CiU Raimond Blasi, que va tornar a l’empresa familiar: “La política local, més que una porta giratòria, és una porta de 360 graus: vaig sortir-ne però on hi vaig entrar”.

possible reenganxar-te al món laboral. Has provat de moure contactes per treballar a fora de la institució, però és complicat. Un dia vas a una entrevista de feina i, de sobte, et diuen: “Però tu no eres regidor? Ens sap greu, però no volem problemes”.

Per a Alfonso Salmerón, regidor d’EUIA a l’Hospitalet entre els anys 2004 i 2014, no va ser fàcil reciclar-se. “El 2011 sabia que era l’últim mandat i vaig començar a formar-me en el meu camp, la psicologia”, relata. Aleshores tenia 40 anys i pensava que aquella era l’última oportunitat de tenir una vida professional a fora de la política.

També ho explica Ferran Falcó, regidor a Badalona per CiU del 2003 al 2015 i secretari general del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat del 2016 fins al recent canvi de Govern. “El 2020 ja tenia planejat sortir, i ja no hi havia una segona oportunitat per reincorporar-me al món laboral”, diu ara que treballa en una empresa de comunicació. “Tot i que la vida política exigeix un sacrifici molt gran, algú que només ha estat en política ha de tenir clar que la vida a fora és difícil”, considera.

En altres casos, com el d’Arnau Funes, que des del 1999 fins al 2019 va estar en política local a

Cornellà amb ICV, la transició va començar abans. Tot i entrar en política amb 23 anys, no va ser fins al 2007 que s’hi va començar a dedicar exclusivament. “Abans de deixar de ser regidor vaig compaginar-ho amb la meua feina anterior durant un any. Havia estat 12 anys desvinculat de la vida professional, i quan vaig tornar a fer d’educador els serveis socials havien canviat”, recorda.

Segons explica Gala Pin, regidora a l’Ajuntament de Barcelona entre el 2015 i el 2019 pels comuns, sortir de la política és difícil per diferents motius. “En primer lloc, hi ha la llei d’incompatibilitats de càrrecs electes, que dicta que no pots treballar amb gent que hagi rebut una subvenció mentre governaves”, detalla Pin. A més, assenyala que moltes empreses o entitats no volen contractar persones que han estat en política perquè tenen por d’estar en el punt de mira dels mitjans de comunicació. “Encara més quan has rebut campanyes de difamació com jo”, argumenta.

Això fa que, en moltes ocasions, la classe política acabi conformada per dos tipus de perfils concrets. “O bé funcionaris de carrera o bé gent que tenia feines a les quals pot tornar després de

“A fora de la política fa molt fred, perquè quan hi ets et sents estimat, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves”

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt... Tinc més tranquil·litat mental i més llibertat”

demanar una excedència”, considera Pin. “Si no ets milionari o funcionari, l’ofici de polític és eventual”, ho resumeix de manera similar Falcó.

Potser el problema rau en la relació entre el sector públic i el privat. “Les empreses, i fins i tot l’administració, no valoren el fet d’haver passat per la política i pensen que això no té mèrit, però hauria de ser un honor”, diu Funes per afegir que, sense regidors, les administracions funcionarien com “una màquina inhumana”.

TEMPS DESPRÉS

Escena 3: ja han passat anys des que ocupaves un lloc al ple de l’Ajuntament. Treballes en una empresa. Un dia, com tants altres, ets al supermercat i sents que algú et mira i xiuxiueja. Res més, passa de llarg i tu segueixes fent cua. És la teua nova vida.

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt”, relata Serra. L’exalcalde de Badalona ho té molt clar: viu bastant millor ara pel que fa a la “tranquil·litat mental, a la llibertat i a la pressió”.

Tranquil·litat és la paraula més utilitzada per les persones que han abandonat la política lo-

cal. Godàs ho descriu amb una escena: “Ara, quan estic cuinant a casa a la nit i sento una sirena, ja no m’he de preocupar del que està passant... Abans, si veia una ambulància, sabia que hauria de trucar per saber si tot anava bé”. És la mateixa tranquil·litat que porta Blasi a afirmar que “per fi” ha pogut dedicar “més temps a la família”. O la que porta Falcó a dir que ara té “caps de setmana i vespres”. Amb el temps, pensa Salmerón, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia.

Qui sap si ho diuen de debò o si, com els que deixen la seva parella, s’entesten a creure que la vida d’ara és molt millor. De fet, la comparació no és fortuïta. La mateixa Pin afirma que la política és com una relació amorosa: “Amb el temps canvia”. Potser ho diuen d’una manera sincera o potser, com reconeix Blasi, “sempre queda el cuquet de tornar a la política”.

Un reportatge
d’**Albert
Alexandre**

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

15 de desembre del 2021

Equipaments | Inauguració d'un nou espai

L'espai d'entitats Xamfrà 317 del carrer Aragó es va inaugurar el 9 de desembre. El nou local ara el comparteixen Cor Eixample, l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample i el Casal de Joves la Dreixa.

Plaça Tetuan: un punt conflictiu entre ciclistes i vianants

Alba Losada
DRETA DE L'EIXAMPLE

Hi ha un punt del barri que té una assignatura pendent en l'àmbit de la mobilitat: la plaça Tetuan. Tot i les ampliacions de la xarxa del carril bici fetes en els darrers anys, les bicicletes i els patinets que pugen o baixen pel passeig de Sant Joan han de creuar la plaça per seguir el seu trajecte. Des de l'associació Bicicleta Club de Catalunya (BACC), cataloguen aquest recorregut de "bici-nyap". "Tetuan és l'anell que connecta els sentits mar, muntanya, Besòs i Llobregat de la ciutat i, en lloc de comptar amb un carril bici exterior a la rotonda, s'ha de circular per un paviment que no és adequat per a la bicicleta", afirma l'intendent de la BACC, Adrià Arenas.

Aquesta deficiència és encara més important si es té en compte que pot generar problemes de convivència. Tal com explica el vicepresident de l'Associació Veïns

Tetuan és un nus de mobilitat del barri. Foto: Línia Eixample

i Amics de passeig Sant Joan, Lluís Castañeda, la concentració simultània de vianants, infants, persones fent esport, bicicletes o patinets és un cóctel explosiu que pot generar situacions de risc. "Hi ha el perill que alguna persona prengui mal", diu.

Des del punt de vista d'Arenas, la solució és canviar el que no fun-

ciona bé. "És una llàstima que no es modifiquin les rutes que poden generar incivisme o desconexió de per on circular", afegeix i alhora critica que la ciutat és lluny de "tenir en compte" el ciclista. "En aquest cas, les bicicletes han de parar als semàfors i fer la volta a la plaça, mentre els cotxes van recte per Gran Via", recalca.

Plaça Catalunya: epicentre del 'Festival de Nadal'

TRADICIÓ ▶ Les llums dels carrers o els caganers dels aparadors d'algunes botigues anuncien que la ciutat fa olor de Nadal. I a partir del 18 de desembre, la gran varietat d'activitats del 'Festival de Nadal' que es faran a plaça Catalunya recordaran que només faltaran sis dies per la primera celebració en família o amics de Nadal.

Les activitats, de les quals es podrà gaudir fins al 30 de desembre, es dividiran en tres franges horàries. Els matins estaran destinats a les famílies i es

faran tallers de postals nadalencs i d'animacions i contes, entre altres. Durant les tardes, el cor de Barcelona s'omplirà d'actes de música i arts de carrer, com els espectacles de dansa de cinc ballarines amb xanques, Mulier - Cia. Maduixa. I als vespres, arribarà el torn de la música i el cinema. Grans actuacions, com la de la pianista i cantant Meritxell Neddermann o la de la música de jazz Andrea Motis, contagiaran d'esperit nadalenc a tot el qui passi per plaça Catalunya.

El festival tindrà lloc fins al pròxim 30 de desembre. Foto: Ajuntament

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

grup comunicació21

Vine a jugar!

Mostra de Jocs i
Joguines als Casal Infantils
de l'Eixample

15·12·21 —
05·01·22

Més informació a
ja.cat/MostresEixample

Districte de
l'Eixample

Ajuntament de
Barcelona

L'estel ja il·lumina el cel de ciutat

» Dimecres passat es va encendre l'estel de la torre de la Mare de Déu de la Sagrada Família
 » Amb l'encesa s'ha tornat a posar sobre la taula el futur dels pisos afectats per les obres del temple

SOCIETAT ▶ Com qui corona l'arbre de Nadal amb la seva estrella, la Sagrada Família ja té, també, el seu estel a la torre de la Mare de Déu. Un nou ornament que il·lumina el cel de Barcelona des de dimecres, quan l'encesa de l'estrella es va convertir en tota una cerimònia litúrgica i cultural a la qual van assistir centenars de persones.

Des del matí, es va viure una jornada de celebració en què la basílica, per primera vegada en la història, va acollir al seu interior actes de cultura popular. Actuacions com la del ball de l'Àliga, la dels Castellers de l'Eixample, els Gegants de la Ciutat o la Confederació Sardanista de Catalunya van ser protagonistes de la cerimònia d'encesa que, a la tarda, va continuar amb la celebració religiosa. Concretament, amb una missa a càrrec de l'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella.

Però, fora la basílica, també es van fer actes. De fet, va ser on Omella va beneir la torre de la

Mare de Déu, just abans de l'encesa, que es va fer mentre l'Orfeó Català interpretava el 'Magnificat', l'himne dedicat a la Verge Maria. Tot plegat, en una cerimònia en què, a banda de ser-hi presents autoritats polítiques i religioses, també va intervenir el Papa Francesc amb un missatge de vídeo en què desitjava que l'estrella, que des de dimecres s'encén cada vespre entre les sis i les deu, portés a fer més gestos d'amor, fraternitat i atenció cap als més desafavorits.

TEMPLE O VEÏNS?

Tot i que l'acte es va fer dimecres, l'estel es va instal·lar al temple el 29 de novembre i, des de llavors, la Sagrada Família ha estat un tema recurrent per a molts. I és que, mentre els turistes no s'han volgut perdre l'encesa del que alguns ja consideren una nova icona, el veïnat ha preferit mantenir-se al marge. "A nosaltres ni ens va ni ens ve això de l'estel, és un simple ornament. El tema important

L'estel és de vidre, té 12 puntes, mesura set metres i mig d'amplada i pesa més de cinc tones. Foto: Jordi Bataller/ACN

és veïns de Mallorca sí o no", diu Joan Itxaso, de l'Associació de Veïns Sagrada Família.

I és que cal recordar que la construcció del temple, tal com està previst, afectaria prop de 1.000 famílies que haurien de ser real·lotjades. Per això existeix una comissió de treball que vetlla per l'encaix de la basílica amb

l'entorn i que, després de més d'un any i mig sense trobar-se, s'ha reunit de nou. Però, segons Itxaso, "no va servir de res perquè només va ser un primer contacte i ens van dir que caldrà esperar a després de Nadal per tenir una reunió de veritat". "Tot i que, pel que vam veure, se segueixen pensant que estan per sobre de tot", afegeix.

MÉS ESPAIS IL·LUMINATS?

D'altra banda, coincidint amb l'encesa de l'estel, el Patronat de la Sagrada Família s'ha plantejat posar llum a més parts del temple. Per això ha encarregat un estudi que analitzarà si és una proposta viable. Un plantejament que caldrà debatre amb l'Ajuntament i negociar també a la comissió.

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Jordi
Muñoz

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Amau
Nadeu

Un futur sense escriure

» L'emblemàtica plaça Monumental va deixar d'acollir espectacles taurins fa una dècada
 » Els veïns en reclamen l'ús cultural estable per evitar que es continuï degradant el seu interior

PATRIMONI ▶ Milagros Malvárez encara recorda el dia que va trobar un diamant al terra de la Monumental. "A la plaça de toros hi anava gent de totes les classes socials i també persones molt elegants. Aquestes entraven per les portes del carrer Marina, que era al costat que quedava a l'ombra. La resta entraven per l'entrada principal, al xamfrà entre la Gran Via i Marina", explica.

Aquesta dona de 92 anys va deixar la seva Galícia natal per amor quan tenia 26 anys i va establir-se amb el seu marit en un pis del barri del Fort Pienc molt pròxim a l'emblemàtica plaça de toros barcelonina. Malvárez ha estat testimoni dels anys daurats de l'espai i de la seva decadència fins a l'abolició dels espectacles taurins el 2011. "Al principi hi havia toros tots els festius. La tradició, però, es va anar perdent cap als vuitanta, quan es van començar a fer espectacles menys tradicionals i més vulgars.

Ja no era toreig clàssic, sinó que es feia per als turistes", assegura la veïna.

Des de la prohibició taurina aprovada fa una dècada al Parlament, la Monumental ha estat l'escenari de diversos esdeveniments puntuals com el cicle de concerts Monumental Club, que se celebrava un cop al mes i on només s'utilitza l'esplanada de sorra principal. "L'espai per dins està bastant malament. Vaig estar-hi abans de la pandèmia i les grades estaven caient", lamenta Joaquim Mallén, president de l'Associació de Veïns del Fort Pienc. Aquesta entitat fa temps que treballa per recuperar la plaça d'estil modernista com un equipament cultural estable que permeti rehabilitar-ne l'estructura, que està protegida com a patrimoni local. "La Central del Circ del Fòrum estava interessada en fer a la Monumental un circ estable d'estil contemporani, com el Cirque du Soleil, que

Un dels concerts del cicle Monumental Club a l'emblemàtica plaça de toros barcelonina Foto: Monumental Club

pogués ser alhora escola de circ. Ho vam parlar amb el Districte, però ens van dir que la proposta era difícil mentre el Grup Balañá fos el propietari de l'espai. D'això, ja fa sis o set anys", apunta Mallén, que va tornar a traslladar la seva preocupació per l'estat de la plaça de toros en

una reunió recent amb el regidor del districte de l'Eixample, Pau Gonzàlez.

NOMÉS ACTES PUNTUALS

Per la seva banda, el Grup Balañá ha assegurat a *Línia Eixample* que de moment no s'ha pres cap decisió sobre els futurs

usos que pot tenir La Monumental i que no s'ha pensat en propostes alternatives més enllà d'esdeveniments esporàdics com els concerts del cicle Monumental Club o els espectacles del Cirque du Soleil. El futur de la mítica plaça de toros continua, doncs, sense escriure.

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN

3.000

AMICS INVISIBLES

AQUEST ANY, REGALA

APADRINAMENT

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

VULL COL·LABORAR

El nou Santa Mònica presenta el seu primer cicle “Exposar · No exposar-se · Exposar-se · No exposar”

La mostra participativa i gratuïta es podrà gaudir fins al 9 de gener, la qual qüestiona el fet expositiu i d'exposar-se en l'art

Exposar · No exposar-se · Exposar-se · No exposar, és l'exposició que enceta el primer cicle de programació del nou **Santa Mònica** sota la direcció d'**Enric Puig Punyet**. Una mostra que porta per eslògan “l'ara que tothom és artista, què?”, la qual qüestiona el fet expositiu i el fet d'exposar-se en l'art, els escenaris i sobretot en les xarxes socials i espais digitals. L'exposició **participativa i gratuïta** es podrà gaudir fins al 9 de gener de 2022, la qual revela i qüestiona els mecanismes expositius, i orbita al voltant d'una sèrie de preguntes que es deriven dels mateixos processos de des-construcció i reconstrucció en l'actualitat d'un centre d'art en l'àmbit institucional, arquitectònic i simbòlic. El nou director del Santa Mònica, **Enric Puig Punyet**, ho defineix com “una exposició que parteix d'algunes preguntes obertes que es troben avui darrere de qualsevol acció de mostrar, formulades a artistes que han construït corralment elaboracions entreteixides. Aquestes qüestions es materialitzen a la mostra, inunden els espais i creen una experiència

L'obra Janus de l'artista Roc Parés

pensada per submergir-s'hi”. El cicle testa a través de la **mirada de set artistes durant setze setmanes** els mecanismes d'exhibició i difusió del centre, convertint-lo en un organisme viu, mutable, permanentment en transformació. Els comissaris de l'exposició són el dramaturg **Ferran Utzet**, la investigadora **Marta Garcia** i el mateix **Puig**

Punyet, i compta amb la participació dels artistes **Roger Bernat, Jordi Guillumet i Mònica Roselló, Joana Moll, Mariona Moncunill, Antoni Muntadas, Roc Parés i Mario Santamaria**.

Un espai de participació horitzontal
La mostra s'estructura convidant periòdi-

cament un conjunt d'artistes de diferents àmbits a treballar col·lectivament en projectes de creació. Paral·lelament, diversos gremis, grups híbrids formats per convocatòria pública, experimenten amb les mateixes infraestructures institucionals des de les seves pràctiques artístiques com a part addicional de la programació.

D'aquesta manera, els creadors i creadores i la mateixa ciutadania, actuen **connectats amb el centre** en una lògica de xarxa que proporciona rols actius de concreció i de presa col·lectiva de decisions. Mitjançant aquest exercici de desjerarquització institucional, el nou Santa Mònica abraça una metodologia que fomenta fórmules diverses de **participació horitzontal**.

L'exposició oberta al públic és la **primera del cicle de tres exposicions anuals** que enceta el nou centre. Durant els diferents cicles es convidaran periòdicament a un conjunt d'artistes de diferents àmbits a treballar col·lectivament en projectes de creació artística.

Impulso: **amic** març 2011

Amb el suport **Generalitat de Catalunya**

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

línia
el diari metropolità

Esports

Futbol sala | El CFS Eixample rep el FSF César Augusta

Oportunitat d'or del conjunt de Tati Torres per apropar-se a la tercera posició, que ocupa el seu pròxim rival, el FSF César Augusta, al qui s'enfrontarà aquest diumenge 19 de desembre. El CFS Eixample, quart, només té quatre punts menys i ha guanyat sis dels seus últims vuit partits.

Sergi Galceran, guia fidel del Roser

» L'aler i aler pivot barceloní porta gairebé 32 anys al conjunt del Fort Pienc, on juga des dels cinc
 » "Poques vegades em veuràs sense un somriure a la cara", es retrata el capità del sènior B

Toni Delgado
FORT PIENC

Tothom té algun malnom o, com a mínim, alguna paraula que el defineixi. A la pista, Sergi Galceran (Barcelona, 1985) fa *ballaruques*. "Les ballaruques són una filosofia de vida, deixar-se l'ànima, ballar, gaudir i fer que el públic s'ho passi bé", descriu l'aler i aler pivot del CB Roser B, que porta gairebé 32 anys al club.

"Poques vegades em veuràs sense un somriure a la cara", es retrata Galceran. Sempre ha viscut al Fort Pienc i ha jugat al CB Roser, on va començar amb cinc anys. La seva infància és una pilota de bàsquet. Acumula ascensos a Segona i Primera Catalana, i a Copa Catalunya o un campionat de Catalunya sots 21. "No em puc queixar del palmarès ni tampoc de les lesions perquè han estat molt

lleus", celebra l'entrevistat, que al club ha conegut moltes de les seves amistats.

Té una mirada sana de la vida. Estima el bàsquet i sap que en el seu cas és una afició. Competeix i s'entrena perquè li encanta, i no vol patir ni passar-ho malament. "Si et diverteixes, i t'esforces més, el procés és més enriquidor. Les coses et sortiran millor i tindràs més possibilitats que els resultats t'acompanyin", amplia Galceran.

PLANTEJAR-SE EL FUTUR

Al barceloní no li queda més remei que acceptar que cada dia que passa la retirada és més a prop. "Ara sí que em plantejo fins quan aguantaré amb aquest ritme. Quan no em vegi físicament preparat per a jugar a la categoria, penjaré les botes", confessa.

Quan ho deixi continuarà lligat al club del seu cor, que li dona "molta vida i, sobretot,

Sergi Galceran, capità del CB Roser B. Foto: Àlex Canovas

alegries". També hi ha viscut capítols difícils de digerir, com la pandèmia o decepcions esportives. El seu pitjor moment, però, va ser el punt de partida dels seus millors anys a la pis-

ta. Galceran encara no entén que en el seu moment el descartessin per al primer equip. Juan Hereza, actual entrenador del sènior A, el va convèncer perquè jugués al sènior B.

"Volia reivindicar-me i el Juan em va donar una confiança absoluta en un grup format per júnior i veterans", recorda Galceran. Durant un temps va ser el referent d'un equip que va arribar a créixer tant que cada jugador era una mica líder i cada partit, una exhibició. "Van ser temporades molt bones i amb molts ascensos, per a mi les millors com a jugador", reconeix qui més cursos porta al CB Roser. Curiosament, és només la seva tercera temporada com a capità. Abans no ho havia estat mai. "Ho era en Xavi Bonastre, fins que ho va deixar", matisa.

Sent que està portant "prou bé" la capitania del CB Roser B. Intenta corregir i ajudar els joves, i sobretot estar "sempre feliç i alegre, animar i promoure les ballaruques". "Saben que sempre em tindran per al que necessitin, i passaria el mateix si no fos el capità. Només faltaria", tanca Galceran.

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Grup Barna	9	576	442
2. CB Igualada	8	577	506
3. CB Roser	6	523	444
4. Draft Gramenet	4	497	484
5. TGN Bàsquet	5	475	458
6. Joventut Les Corts	3	455	457
7. CB La Salle Reus	2	504	554
8. CB Cornellà	1	468	587
9. CB Valls	1	380	523

No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat

Lliga EBA

Equip	PG	PF	PC
1. CB Valls	8	745	621
2. CB Tarragona	8	729	662
3. EM El Olivar	8	772	719
4. CB Castelldefels	7	774	710
5. CB Salou	6	764	696
6. FC Martinenc B.	5	765	708
7. CB Roser	5	730	677
8. CB Es Castell	4	720	773
9. UE Sant Cugat	4	719	788
10. SESE	3	600	730
11. UE Horta	1	619	726
12. UE Barberà	1	666	793

Classificacions

Equip	PTS	GF	GC
1. CN Caldes	28	36	12
2. CFS Castellón	27	31	16
3. FSF César Augusta	25	47	26
4. CFS Eixample	21	42	24
5. Peña Esplugues B	20	41	27
6. AE Les Corts-UBAE	19	33	23
7. InterSala Promesas	18	33	23
8. AECS l'Hospitalet	18	34	31
9. CD La Concòrdia	17	37	22
10. Futbol E. Zaragoza	14	29	33
11. FS Castelldefels	13	34	32
12. FS Sabadell	8	27	41

2a de futsal

3a catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. CD Arrabal Calaf	27	33	17
2. Peña Anguera	24	27	10
3. CE Apa Poble Sec	23	38	11
4. Young T. Badalona	23	27	15
5. Sant Genís-Penitents	23	20	9
6. FC l'Esquerra	22	16	9
7. Fundació P. CE Júpiter	18	16	12
8. CD Pomar	14	22	23
9. AE La Salut Pere Gol	14	23	25
10. CF EE Guineueta	14	20	31
11. UD Montsant	13	31	34
12. UD Montbau	10	17	22

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

cada dimecres fem barri

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
4 expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

Viu en línia

videojocs | **Transient**

Un joc de terror que ens porta a un perillós món postapocalíptic on queden pocs humans. Per a Xbox One, Switch i PS4.

No t'ho perdís

Foto: Maria Asmarat / ACN

Natura encesa

Els Jardins de Pedralbes de Barcelona acullen aquest Nadal l'espectacle de llums 'Natura encesa'. Es tracta d'una instal·lació lumínica que ofereix una experiència immersiva per deixar bocabadats petits i grans. 'Natura encesa' compta amb un milió de llums led i més d'un quilòmetre de cablejat, que permeten crear flors, ocells, bancs de peixos i tota mena de criatures amb llums. Aquesta instal·lació, que es va inaugurar el 7 de desembre, es podrà visitar fins al 23 de gener, dues setmanes més del previst. Aquesta prorroga és fruit de l'èxit que ha tingut entre el públic.

Famosos

Úrsula Corberó (Sant Pere de Vilamajor, 1989) s'ha convertit en l'actriu catalana amb més projecció internacional gràcies a l'èxit rotund de la sèrie de Netflix *La casa de papel*. Abans l'havíem conegut com la Ruth de *Física o química* i, tirant encara més enrere, l'havíem vist a sèries de TV3 com *Ventdelplà*. És per això que veure-la al programa de Jimmy Fallon, el *late night* més important dels Estats Units (hi van totes les estrelles de Hollywood), ha sobtat el públic català i ens ha fet entendre la magnitud que està agafant la figura de Corberó, que té prop de 25 milions de seguidors a Instagram. Amb un anglès excel·lent i amb molta gràcia, l'actriu del Vallès Oriental va explicar a Fallon que Madonna és la seva fan. La mateixa cantant li va confessar quan es van trobar en un avió.

La fitxa

QUI ÉS? ÚRSULA CORBERÓ

ÉS FAMOSA PER... Ser l'actriu de moda
La sèrie 'La casa de papel' l'ha catapultat a la fama

QUÈ HA FET? Triomfar al programa de Jimmy Fallon
És el 'late night' més important dels Estats Units

A LES XARXES... Motiu d'orgull
Recorden quan sortia a 'Ventdelplà' i s'alegren del seu èxit

Llibres

Codi Gaudí
Joan Bosch

"El teniu i no ho sabeu!", etzibava el capellà de la cripta de la Sagrada Família al personal de l'hospital de pobres de la Santa Creu. Els metges no es podien creure que aquell ancià consumit de barba llarga i roba estripada que havia atropellat el tramvia de Barcelona fos Antoni Gaudí. Com havia acabat així, el més gran arquitecte del seu temps?

Teatre

Eufòria
Lara Díez Quintanilla

Un poble que vivia galopant en l'eufòria eterna es va veure amenaçat per un final. Qualsevol intent de rebel·lar-s'hi produïa l'efecte contrari. La majoria va preferir anticipar-se i esclatar abans. Qui es va quedar va haver de tirar enrere, travessar un pantà bipolar i tornar al principi per poder, a la fi, assumir que s'acabaria.
A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Joia
Ferran Palau

Ferran Palau ha publicat aquest desembre el seu disc més "existencialista", segons ha dit ell mateix. *Joia* (Hidden Track Records) inclou nou cançons que el cantautor collbatoní ha enregistrat al llarg d'aquest any amb Jordi Matas, en les estones lliures que tenien entre les gravacions d'artistes de la mateixa discogràfica, com Iris Deco o Anna Andreu.

Pelis i sèries

Sis dies corrents
Neus Ballús

Sis dies corrents narra una setmana a la vida d'en Moha, en Valero i en Pep, tres treballadors d'una petita empresa de fontaneria dels afores de Barcelona. En Moha, el més jove, està en període de prova i després haurà de substituir en Pep, a punt de jubilar-se. En Valero no ho veu clar: en Moha no està a l'altura i creu que els clients no acceptaran un marroquí.

ESTILS DE VIDA

‘Smishing’: alerta amb els SMS

Foto: Pexels

SEGURETAT

S *smishing* (contracció d'*SMS Pishing*) és un frau en què l'estafador envia un SMS a la víctima, convencent-la que faci clic en un enllaç. L'atacant sol conèixer alguns detalls del destinatari, com el nom o la ubicació, i això fa el missatge més realista i de confiança. Acostuma a fer servir noms d'empreses o d'entitats conegudes, com Correus o Amazon, i ofereix promocions, descomptes o diners, o bé amenaça d'haver de pagar si no es proporcionen certes dades.

Aquests SMS són perillosos si l'usuari clica l'enllaç, ja que se'l redirigeix a webs que solen imitar les originals i que serveixen per obtenir dades bancàries i informació privada. En altres casos, obliguen a trucar a telèfons d'alta tarifació o es descarreguen virus troians, amb els quals els pirates informàtics poden arribar a controlar els dispositius i obtenir informació. Per això, el Banc d'Espanya recomana desconfiar dels SMS en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions; configurar més protecció als mòbils; no instal·lar aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitar dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS. I, per últim, bloquejar els números que semblin sospitosos.

per Eva Remolina, AMIC

Les claus

DESCONFIANÇA

Desconfia dels SMS que t'arribin en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions

PROTECCIÓ AL MÒBIL

Configura el teu telèfon mòbil (i altres dispositius) per millorar-ne la seguretat

PRECAUCIÓ

No instal·lis aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitis dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS

BLOQUEIG

Davant el dubte, bloqueja els números de telèfon que et semblin sospitosos perquè no puguin contactar més amb tu

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

dermitek

by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

